

10 Ιουνίου του ευλογημένου 1821

/ Ιστορία - Εθνικά Θέματα

Μακεδονία, Ιούνιος 1821.

Ο Μεχμέτ Μπαϊράμ πασάς ξεκινά από τη Δράμα με 30.000 Τούρκους κατά πόδας και άλλους 5.000 καβαλαρία. Στόχος είναι η νότια Ελλάδα για να χτυπήσει αυτούς τους θρασύτατους επαναστάτες του Μωρηά και της Ρούμελης. Σάμπως όμως, πριν το κάνει αυτό, πρέπει να μαζώξει κάποιους Μακεδόνες που παν να πάρουν τη Θεσσαλονίκη.

Στη Χαλκιδική πρωτοστατεί ο εκ Σερρών τραπεζίτης Εμμανουήλ Παπάς, οποίος εκτός από την τεράστια περιουσία του για την επιτυχία του Αγώνος του Ιερού διέθεσε τελικώς και την ζωή του, καθώς και τις ζωές όλων των μελών της οικογένειάς του, αποτελούμενης από τον ίδιο, την σύζυγό του, τους οκτώ γιους του και τις τρεις θυγατέρες του.

Ο Παπάς έχει συγκεντρώσει πατριώτες από τα γύρω χωριά και όσους καλογέρους από τον Άθω μπορούν να βαστήξουν όπλο. Όλοι αυτοί, τέσσερις χιλιάδες τον

αριθμό, αφού απελευθερώνουν Κομίτσα και Ιερισό, χωρίζουν το στράτευμα στα μισά. Το ένα μένει με τον Παπά, ενώ το άλλο ενώνεται με το σώμα του Καπετάν Χάψα. Σταμάτη Κάψα τονε λέγανε, αλλά από τους πολλούς Αγαρηνούς που έφαγε τον εφωνάζανε Χάψα. Η φάλαγγα του Καπετάν Χάψα παίρνει τη Γαλάτιστα. Φτάνει στα Βασιλικά και ηρωικώς επιτίθεται στον Αγκούς αγά. Οι άνδρες του Καπετάνιου είναι γεμάτοι ενθουσιασμό και αποφασιστικότητα. Τα τούρκικα αποσπάσματα δε μπορούν να τους αναχαιτίσουν, υποχωρούν ατάκτως και τρέχουν να κρυφτούν στη Θεσσαλονίκη. Θριαμβευτές, οι λιγοστοί αγωνιστές – γύρω στους εβδομήντα – φτάνουν ως το Σέδες. Τώρα είναι η ευκαιρία για τη Θεσσαλονίκη! Τώρα που οι Τούρκοι είναι πανικόβλητοι!

Και τότε κάνει την εμφάνισή τους ο Μεχμέτ Μπαϊράμ. Ο Εμμανουήλ Παπάς με μόνο διακόσιους αγωνιστές σπεύδει να ενωθεί με το σώμα του Χάψα μα δεν προλαβαίνει. Ο Καπετάν Χάψας δίνει εντολή να φύγουν αμέσως οι άμαχοι και τα γυναικόπαιδα από τα Βασιλικά και να πάνε στο μοναστήρι της Αγίας Αναστασίας. Το ιππικό του Αχμέτ Μπέη όμως τους προλαβαίνει. Οι βουνοπλαγιές της Αγίας Αναστασίας στάζουν αίμα ελληνικό...

Οι Μακεδόνες του Καπετάν Χάψα συγκρούονται σθεναρώς με την εμπροσθοφυλακή του πασά, στους πρόποδες του Βούζιαρη. Η σφοδρή σύγκρουση παραλύει τα μιάσματα του σουλτάνου και υποχωρούν. Με γιαταγάνια και γυμνά χέρια παίρνουν στο κατόπι οι άντρες μας τους Αγαρηνούς. Λίγο αργότερα, όμως φτάνει το κύριο σώμα του στρατού. **Ο κάμπος κοκκινίζει από τα ριγμένα φέσια και τις φορεσιές των Τούρκων. Ο Καπετάν Χάψας ρίχνεται στη μάχη σα λιοντάρι. Με δύο σπαθιά στα χέρια και ένα μαχαίρι στα δόντια. Έτσι παλληκαρίσια πέφτει και αγιάζει τα πολύπαθα χώματα της Μακεδονίας με το ιερό αίμα του. Στον δρόμο αυτόν τον ακολουθούν περήφανα και όλα τα παλληκάρια του.**

Ήταν Δευτέρα 10 Ιουνίου του ευλογημένου έτους 1821.

Καπετάνιε, ο νους μας σήμερα είναι σε σένα και στα παλληκάρια σου.
Σας ευχαριστούμε!

Σου υποσχόμαστε, ότι δε θα πάψουμε να αγωνιζόμαστε για τα ιερά και τα όσια του ενδόξου Ελληνικού μας Γένους.

**Είθε στην άλλη ζωή να σταθούμε δίπλα σου.
Αιωνία η μνήμη!**

Κείμενο: Μωραΐτες εν Χορώ

Φωτογραφία: Το μνημείο του Καπετάν Χαψάς (Σταμάτιος Κάψας) στην Μονή Αγίας

Αναστασίας στην Χαλκιδική.